

9. december Robin Hood

Jeg synes, at eftermiddagen går langsomt. Jeg er så spændt på at det bliver aften og vi skal i biografen.

Jeg går op på mit værelse og prøver, om jeg kan finde Robin Hood-bladet. Mor siger, at jeg roder, og det gør jeg måske også. Nogen gange er det sjovt at gå på opdagelse i mit skab og håbe at finde noget, som jeg ikke vidste lå der. Jeg finder dog hurtigt bladet, som ligger sammen med to andre blade, et om David Crockett og et om Ivanhoe. Jeg får tit lov til at få et blad, når jeg er med mor i Odense eller Fåborg. Før kunne jeg kun se på tegningerne for at forstå historien, men nu kan jeg godt læse lidt. Somme tider leger Ulrik og jeg, det vi finder i bladene. Vi finder grene, vi kan bruge som sværd og så fægter vi lisom' Robin Hood. Ulrik er somme tider lidt vild og slår rigtig hårdt, men jeg kan bedst li', at det ikke går for voldsomt til, selv om jeg er den store. I bladet om David Crockett så jeg, hvordan han fangede kalkuner, da han løb væk hjemmefra og det måtte jeg da også prøve. Jeg fik Niels Kresjan, som bor på gården lige overfor mejeriet med på idéen. Vi fandt en gammel kasse og en pind, og Niels Kresjan vidste, hvor de havde korn liggende. Så gik vi ud i skoven, som lå langt ude bagved deres marker, satte kassen op ved hjælp af pinden og strøede korn under kassen. Så ventede vi bare på, at en kalkun eller måske en fasan skulle komme og spise af kornet. Vi kunne så hurtigt trække i snoren og fange fuglen. Vi ventede længe, meget længe, syntes vi og var lige ved at opgive, da vi pludselig hørte en puslen inde fra skoven. Det kunne være en fasan, så vi sad musestille.

- Hva' Søren, laver I to her?

Niels Kresjan og jeg for forskrækket sammen og vendte os om. Der stod Niels Kresjans far, Anders og grinede til os.

- Vi er ude for at fange kalkuner og fasaner, sagde jeg stille. Tænk nu, hvis vi ikke måtte være der i skoven.

- Nå, er I det. Så må jeg vist hellere sige, at der ikke er vilde kalkuner i Danmark, men kun over i Amerika. Og nu grinede han endnu mere. – Men måske fasaner, men jeg tror nu ikke, de går i Jeres fælde, selv om det er smart fundet på.

Og så sjoskede Niels Kresjan og jeg lidt skuffede hjem.

Jeg kigger i Robin Hood-bladet. På forsiden står han i sit grønne tøj og med sin flotte bue. Bare jeg dog havde sådan en, men jeg kan ikke helt finde ud af at lave den. Jeg har prøvet, men grenen knækker hver gang, jeg prøver at sætte strengen på. Jeg bladrer videre og finder et sted hvor Robin Hood er oppe at slås med én på en bro over en å. Det ender med at den anden bliver smidt i vandet, selvfølgelig. Jeg kan godt læse, at den anden er en munk, men jeg ved bare ikke, hvad en munk er. Jeg må spørge far inden vi skal i biografen.

Far får heldigvis tid, så vi kommer i biografen. På vejen spør' jeg ham om det med munken. Far forklarer, at en munk er en slags præst, som de havde for mange hundrede år siden, da Robin Hood levede. Det var dengang, vi var katolikker, fortsætter han, men da jeg spør' ham, hvad katolikker er, siger han ikke noget. Måske er jeg for lille til at forstå det. Det sker engang imellem, når jeg spørger om noget. Du er en rigtig Spørge-Jørgen, siger far, og Spørge Jørgen kender jeg, for jeg har bogen om ham, og han spørger og spørger så meget, at de voksne til sidst bliver så trætte af ham, at han får smæk og må i seng. Så meget synes jeg nu ikke, jeg spørger, men jeg vil jo gerne vide noget om mange ting.

Vi sidder i biografen i nogle bløde stole og Ulrik og jeg kan næsten ikke vente til filmen skal begynde. Jeg kigger lidt i programmet, som jeg har fået lov til at købe, og pludselig dæmpes lyset og det store røde fløjlstæppe bliver trukket til side og filmen kan begynde. Nu kommer Robin Hood, hvisker jeg til Ulrik. Men nej, først kommer der tre piger og spiller på nogle horn, så ved jeg, at vi først skal se reklamer, de er bare så kedelige. Ulrik begynder at gabe lidt og mor hvisker til far, at Ulrik måske er alt for lille til, at komme i biografen. Endelig er reklamerne forbi, så nu kommer filmen. Jeg puffer til Ulrik og hvisker – Nu kommer Robin Hood. Og først nu bliver der helt mørkt i salen. Men da det igen begynder at flimre lidt på det hvide lærred, kan jeg godt se, at det ikke er en film med Robin Hood men film med krokodiller. Jeg trækker far i ærmet.

- Det er da ikke Robin Hood?

Far siger, at nu skal jeg tie stille – den rigtige film kommer nok lige om lidt. Jeg synes, det går lang tid med at se på de dumme krokodiller. Far har nok set forkert i

avisen – Robin Hood kommer garanteret ikke. Jeg er lige ved at græde af ærgrelse. Nu havde jeg sådan glædet mig. Jeg kan se på mor, at hun også er ved at være træt af at se på krokodiller. Men ligesom jeg tror, at vi aldrig skal få Robin Hood at se, bliver filmen om krokodillerne færdig – og så kommer Robin Hood.

Det er så spændende, at jeg sidder helt ude på den yderste kant af stolen. Jeg kan ikke forstå, hvad de siger i filmen og jeg kan ikke nå at læse teksterne nedenunder, men det er lige meget, jeg kan sagtens forstå, hvad der foregår. Robin Hood er bare alle tiders, han vinder over dem alle og han er faktisk god til at skyde med bue og pil. Han er så god at han vinder en konkurrence ved at flække en anden bueskyttes pil, som sad i centrum af skydeskiven. Jeg ser også, da han er oppe at slås med munken på broen over åen. Det var godt, at jeg fik at vide, hvad en munk er. Og sikken de kan slås, det må Ulrik og jeg prøve i morgen. Vi kan lægge et bræt over to kasser, som jeg ved ligger ovre i baghuset. Så kan det være broen, og så er der ikke så lang at falde, for den som taber og falder ned af brættet.

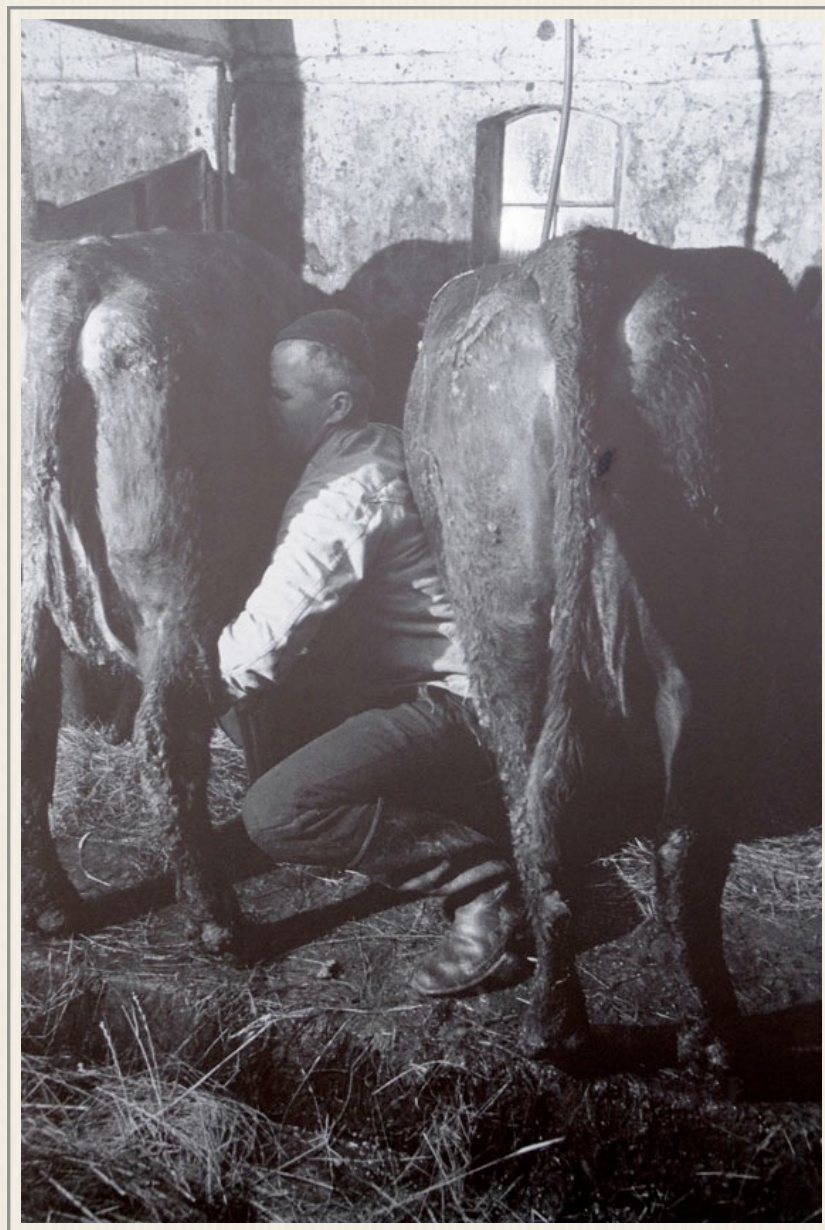
På vejen hjem snakker Ulrik og jeg kun om filmen. Kan du huske? Ja, og der hvor de slås til sidst! Og vi er trætte, da far drejer bilen ind i indkørslen.

Jeg er på vej ned til Hans Snedker, for han skal høre om Robin Hood. Jeg møder ham ude i stalden, hvor han er ved at malke sine køer. Han sidder på en lille skammel og trækker i koens patter så mælken stråler ned i spanden. Ved siden af sidder en lille kat og drikker mælk fra en tallerken.
- Hans! Råber jeg. – Du skulle ha' været med i biografen i går. Ham Robin Hood, han er bare alle tiders. Hans kigger frem fra koen og griner.
- Robin Hood, hva' er han så for en karl?

- Jo, han bor ude i skoven – i England. Han røver fra de rige og gir' pengene til de fattige. Han slås med sværd og ved du hva' Hans? Da han skulle over en å ude i skoven, kom han op å' slås med en tyk munk. Du ved nok, hvad en munk er?

Hans nikker bag koen.

- og så og så, - det var så sjovt da Robin Hood smider munken i vandet, men de bliver gode venner til sidst. Og så var han fantastisk til at skyde med bue og pil. Hans, du skulle bare ha' set det. Bare jeg havde sådan en bue. Hans mumler et eller andet og fortsætter malkningen. Jeg går ud bag stalden, hvor Hans' har et pilehegn. Der kunne måske blive en god bue ud af en af grenene. Men jeg har ingen dolk, så det må jeg nok glemme alt om.

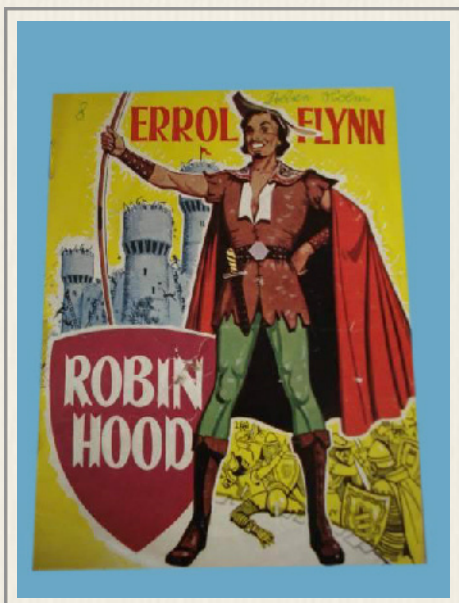
Hvordan var det i virkeligheden?

Når der kom reklamer i biografen, kom der først tre trompetblæsende piger og truttede en fanfare.

Hvis du kan tænke dig at høre pigerne spille, så klik linket til YouTube nedenunder.

<http://www.youtube.com/watch?v=R24DXx9vILs>

I 1950'erne var det meget almindeligt, at man købte et program til filmen, man skulle se. Her er det program, som far købte til mig

<http://www.youtube.com/watch?v=xXHVDRgAFMk>

Her kan du se bladet, hvor Niels Kresjan og jeg fik idéen til at fange kalkuner.

Jeg har gemt mange ting fra min barndom og også mit gamle Robin Hood-hæfte.

Der var mange hæfter i serien "Illustrerede Klassikere" og jeg havde hæfter med bl.a. Ivanhoe, David Crocket og Daniel Boone.

Hæfterne havde altid nogle rigtig flotte forsider. Tegningerne inde i hæftet var måske ikke så flotte, men det skænkede vi ikke en tanke dengang.

Som du kan se, var min bror og jeg utrolig optaget af alt der havde med riddere og "Det Vilde Vest" at gøre.

